

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

δεκαπενθήμερη εφημερίδα στην υπηρεσία του θεσπρωτικού λαού

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980

Αριθμός φύλλου 73

Εκδότης - Διευθυντής ΣΠΥΡ. Κ. ΤΣΩΝΗΣ

Πάροδος Πατρ. Αθηνάγορα 1 ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ Τηλ. 22545 - 23481

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟ ΧΩΡΟ

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο πως οι ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΕΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ που έχουν ιδρυθεί στην Αθήνα, πολλές από το πρώτο μισό του αιώνα μας, προσφέρουν ΥΨΗΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ στον τόπο μας.

Σήμερα οι περισσότερες από αυτές υπάρχουν στην ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ που προεδρεύεται από τον κ. ΚΩΣΤΑ ΝΑΖΗ.

Αναφέρουμε μερικές: ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ - ΚΛΑΣΤΡΙΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ - Κ. ΣΕΧΩΡΟΥ - ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ - ΑΝΑΒΡΥΤΟΥ - ΑΡΑΧΩΒΑΣ - ΒΑΒΟΥΡΙΟΥ - ΓΑΡΔΙΚΙΟΥ - ΓΙΡΟΜΕΡΙΟΥ - ΓΛΟΥΣΤΑΣ (Κεφαλοχωρίου) - ΓΟΛΑΣ - ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ - ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ - ΚΕΡΑΜΙΤΣΑΣ - ΚΕΡΑΦΟΧΩΡΙΟΥ - ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ - ΚΟΚΚΙΝΟΛΙΘΑΡΙΟΥ - ΚΟΥΡΕΜΑΔΙΟΥ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗΣ - ΚΩΣΤΑΝΑΣ (ΜΗΛΕΑΣ) - ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑΣ - ΛΙΑ - ΛΙΣΤΑΣ - ΜΑΛΟΥΝΙΟΥ - ΜΑΥΡΟΥΔΙΟΥ - ΜΑΥΡΟΝΕΡΙΟΥ - ΜΠΡΑΝΙΑΣ - ΝΕΡΟΧΩΡΙΟΥ - ΠΑΛΑΜΠΑ - ΠΑΛΙΟΧΩΡΙΟΥ - ΠΑΡΑΠΟΤΑ - ΜΟΥ - ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ - ΠΛΑΙΣΙΟΥ - ΠΕΝΤΕ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ - ΠΟΛΥΔΡΟΣΟΥ - ΡΑΒΕΝΗΣ - ΣΙΔΕΡΗΣ - ΤΣΑΜΑΝΤΑ - ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ - ΦΟΙΝΙΚΙΟΥ - ΧΑΡΑΥΓΗΣ.

Τα μας δηλαδή χωριά του νομού μας έχουν ιδρύσει αδελφότητες.

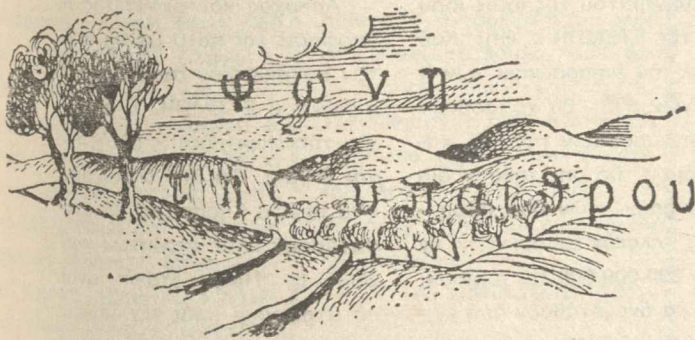
Στη 60η λοιπόν ζωή τους

όλες οι αδελφότητες προσφέρουν ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ και συμπαραστάθηκαν στην ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΓΗ ποικιλότητα.

Βοήθησαν ένδοξες και πάσχοντες, κατασκεύασαν διάφορα κοινωνικά έργα, διατήρησαν ζωντανούς τους δεσμούς με τη ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ, αναζωπύρωσαν το αίσθημα της παλινόστησης, επισκέφθηκαν πλειστακις τα χωριά τους και έδωσαν ζωή στον ακριτικό μας νομό, ενδιαφέρθηκαν για τα καυτά προβλήματα του τόπου μας, αγωνίσθηκαν με σθένος για την έκβιομηχανισμό της περιοχής μας, συνδράμαν προς πάσα κατεύθυνση.

Υπήρξαν πράγματι όλες οι αδελφότητες ο ΚΥΜΑΤΟΘΡΑΥΣΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΝΩΝ κάθε Θεσπρωτού, ή ΚΑΛΗ ΕΛΠΙΔΑ των αποδήμων ήταν και είναι το ΠΡΟΠΥΡΓΙΟ ο όλους τους αγώνες για την προκοπή του τόπου μας.

Πιστεύουμε δε ακράδαντα ότι, αν εκτός από την διοργάνωση ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΝ και ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΩΝ τα οποία όπως ούτως ή άλλως τελούν θετική προσφορά, άρχοι ληθούν τώρα πια με ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, θα εκπληρώσουν άριστα την ΥΨΗΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ. Όλοι λοιπόν χέρι με χέρι εμπρός για τον ΜΕΓΑΛΟ ΑΓΩΝΑ, να ΑΝΑΣΤΗΣΟΜΕ ΤΗΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ και να της δώσουμε την ΑΙΓΛΗ που της πρέπει, γιατί πολλές φορές το ΚΡΑΤΟΣ αδιαφορεί.

ΛΙΑΣ

κός και μία διμοιρία του 628 Τ.Π.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

Το χωριό παράγει κτηνοτροφικά προϊόντα καθότι τρέφει 500 αίγοπροβάτα και 50 βοεόδη. Επίσης το χωριό φημίζεται για το άφθονο θήραμα.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

Το κοινοτικό συμβούλιο είναι διμελές με πρόεδρο τον φίλο μας και συνεργάτη κ. ΙΩΑΝΝΗ ΜΠΟΚΑ. Γραμματέας ο κ. ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ.

ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ:

1ον) Το σπουδαιότερο πρόβλημα γα τους κατοίκους είναι η ΥΔΡΕΥΣΗ.

Δεν είχε γίνει σωστή πρόβλεψη όταν κατασκευάσθηκε το ΥΔΡΕΥΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ, με αποτέλεσμα σήμερα κατοικούν 100 περίπου, ενώ στα δημοτολόγια είναι γραμμένοι 600 και περισσότεροι ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ:

Στο χωριό λειτουργεί 28έσιο δημοτικό σχολείο λόγω της σύμπτωσης.

Υπάρχει Σταθμός Χωροφυλα

Στήν 4η Σελίδα

« ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ »

Πέρασε έξιμισι χρόνος από τον θάνατο του αείμνηστου υπουργού μας ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ και το ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟ τόν φέρνει στο ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ γιατί ήταν ο Θεσπρωτός εκείνος που αγωνίσθηκε με ζήλο και όρεξη για τα φλέγοντα προβλήματα του τόπου μας. Γι' αυτό σήμερα δημοσιεύουμε τρία άρθρα του για την ΕΤΕΜΠΗ.

Τα σημερινά δεδομένα και το κατόντημα της ΕΤΕΜΠΗ καταξιώνουν απόλυτα τον ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟ. Ίδου λοιπόν ο ξεκάθαρος θέσις του ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ για την ΕΤΕΜΠΗ.

Η ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΕΜΠΗ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΧΡ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ και ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ — ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Η ΕΤΕΜΠΗ χαιρέτισε εδώ και 3 χρόνια περίπου, με ένθουςιασμό από το πολύ Ήπειρωτικό κοινό, των ενδημούντων και των ταξιδευομένων Ήπειρωτών γενικότερα για το μεγάλο πνοο πρόγραμμα που εξήγγειλε. Τήν επιχειρηματική αξιοποίηση της Ήπειρου, με σύστασιν Άνωνύμων Έταιριών, που θα επιτρέψουν την αναζωογόνησιν των έρημων θείων Έπαρχιών, με την ίδρυση Βιομηχανικών μονάδων άλλου τύπου, που θα έδιδε νέαν ζωήν εις τα χωριά και την ύπαιθρον, με επάνοδον των αποδημασάντων.

Οφείλω να ομολογήσω ότι ευθύς εξ αρχής, δεν με ένθουσίασε ο ιδιότυπος αυτός οργανισμός. Άλλα δεν εξεδηλώθη. Εύχρησκα στη σύσκεψη της 16ης Μαΐου 1976 έπτυχίαν. Καίτοι ένομούχως είχα πολλάς άμφιβολίας. Πολιτευόμενος επί 40 χρόνια εις Ήπειρον, με πλήρη γνώσιν, όλων των προβλημάτων και των δυνατοτήτων των 4 Νομών, έδισταξα να δεχθώ και υιοθετήσω λύσεις με Άν. Έταιρίας. Η ιδιότητά μου, ως Δικηγόρου μ' έκανε περισσότερο δίσπιστον, διότι εγνώριζον τας έσωτερικάς δυσχερείας Διοίκησεως και πορείας των.

Γι' αυτό ευθύς εξ αρχής έκράτησα επιφυλάξεις μου, άλλα για να μην αποθαρρύνω εκείνους που με πατριωτικόν ζήλον επέμειναν ότι αι επιχειρηματικά αυτά προσπάθειαι θα προσήγγιζον σε ωφέλιμον σκοπόν, δεν άνέτεινα. Άλλα με προσήλιν και συνέσιν, εκ τής μακράς μου πολιτικής πείρας, γύρω από τα θέματα αυτά, προέτεινα, να προτιμήσουν, χωρίς να έλθουν εις άντίθεση με έν ενεργεία ιδιωτικάς έπιχειρήσεις, που θα άντιδρούσαν να προτιμήσουν έργα, μικράς δραστηριότητος, πλην έπιδεικτικά και δυνατόα εις εκτέλεσιν, με μικράς δαπάνας, δια να έμπνευσουν έμπιστοσύνην εις το Ήπειρωτικόν κοινόν, κινούμενοι εις το ποσόν των 10.000.000 εκ πού θέλουν, κατά Νόμον να κινήθουν αι Άν. Έταιρείες.

Στή 2η Σελίδα

Ο ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ «ΜΑΧΑΛΑΣ» ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ

Ο συνοικισμός «ΜΑΧΑΛΑΣ» του Σεχώρου βρίσκεται χρόνια τώρα στην εγκατάλειψη. Σύμφωνα με καταγγελίες που έχουμε στο συνοικισμό αυτό που διαμένουν έξι οικογένειες και επισκέπτονται άλλες τόσες δεν υπάρχει ΝΕΡΟ και ΔΡΟΜΟΣ.

Επίσης δεν υπάρχει εξωτερικός φωτισμός και κινδυνεύουν οι κάτοικοι να τσακιστούν στα κοτράχαλα σκακία. Θέτομε τα προβλήματα αυτά ύπ' όψη της ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ για την επίλυσή τους.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Το κείμενο που ακολουθεί γράφτηκε προτού Γάλλοι άρχαιόκαπλοι ανασύρουν 14 άμφορες από το βυθό της Θεσπρωτικής θάλασσας στην τοποθεσία Φτελιά της Σαγιάδας (κάτω Άετού) από ναυάγιο του 5ου π.Χ. αιώνα. Δεν γνωρίζουμε άλλες λεπτομέρειες (τεχνολογία, μέγεθος, σημερινή κατάσταση των άμφορέων) πλην εκείνης της δικαίης καταδίκης των κακοποιών, που έννοούν να σκυλεύουν τη στεριά και τις θάλασσες μας από τούς θησαυρούς, που μάς άφησαν οι πρόγονοι και στοργικά τούς έκρυψε η φύση στην άγκαλιά της. Έκείνοι, που έχουν κάνει και άπλη έπίσκεψη στην άγκαλιά της. Έκείνοι, που έσέ Μουσείο, γνωρίζουν ότι 14

Τό θέμα της ιδρύσεως Μουσείου στη Θεσπρωτία ούτε και νούριο είναι, ούτε άγνωστο στο Θεσπρωτικό Λαό. Έγραψε κατ' επανάληψη στο παρελθόν ο τοπικός τύπος, έγραψε και ο Άθηναϊκός, ένιναν και έπερωτήσεις Βουλευτών στην Έθνική άντιπροσωπεία. Έτσι μπορεί να λεχθεί ότι από την πλευρά του κοινού, οι τοπικοί παράγοντες και ο τύπος έκαναν ό,τι μπορούσαν για το ζωτικό αυτό ζήτημα, που περιμένει επί έτη και έτη τη ρύθμισή του. Προσωπικά από φοιτητή ακόμα μ' άποσχοιούσε το θέμα. Δεν είναι μόνον η άγάπη για την ιδιαίτερη Πατρίδα. Είναι κυρίως η πίστη, ή έπίγνωση ότι ή Θεσπρωτία κρύβει θησαυρούς, που πρέπει να έ

λθουν στο φώς, άλλα και να μένουν σ' αυτό τον τόπο, που επιά αιώνες τούς κρατεί στή σπλάχνα του, να στεγαστούν στή γή που τ' άνάστησε για να ζήσουν αιώνες ο ζήλος, ή άγάπη ή καλλιτεχνία και έπινοητικότητα του Θεσπρωτού τεχνίτη όποιος έποχής σ' όποιαδήποτε γωνιά της κι άν αναπαύονται.

Τελευταία, αν δεν με άπατά ή μνήμη μου, ο πρώην Υπουργός Πολιτισμού και Έπιστημών κ. Νιάνας έγραψε σε άναφορά του προς τη Βουλή των Έλλήνων ότι προς το παρόν δεν κρίνεται άναγκαία ή άνέγερση Μουσείου στη Θεσπρωτική πρωτεύουσα. Άν ο άξιότιμος κ. Υπουργός άπαντούσε ευθέως ότι προς το παρόν δεν είναι δυνατό ή ίδρυση Μουσείου στην Ήγουμενίτσα, γιατί λείπουν σε έτη λιτότητας οι σχετικές πιστώσεις ή άπάντηση θα ήταν άποδεκτή από το Θεσπρωτικό λαό, που έμαθε να περιμένει «δίκως να χάνει την ύπομονή του» και να μην άγανακτεί υπερβολικά, όταν διαψεύδονται οι προσδοκίες του και όταν προτιμούνται άλλοι νομοί και άλλες περιφέρειες, τίς όποιες από λεπτότητα και μόνο δεν άναφέρομε εδώ και τίς όποιες πάντως όλοι γνωρίζομε. Τό να άπαντάει όμως ο κ. Υπουργός ότι δεν κρίνεται άναγκαία ή ίδρυση Μουσείου στη Θεσπρωτία είναι τελείως άπαράδεκτο, άκατανόητο και δείχνει προχειρότητα πάνω σε πολύ σοβαρά, καυτά, ζωτικά, πρωταρχικά σημασίας θέματα.

Και τίποτε να μην έκρυβε στή σπλάχννα στή σπλάχνα της ή Θεσπρωτική γή τίποτε να μην είχε βρεθεί στή Θεσπρωτία, ο κ. ύπουργός θα έπρεπε να δείξει συγκοταβση στην ίδρυση του Άρχαιολογικού Μουσείου για να κολακεί, άς πούμε, τη φιλοτιμία των Θεσπρωτών μιά και είμαστε ο μοναδικός θησαυρούς, που πρέπει να έ

Στήν 4η σελίδα

ΠΕΡΙΔΙΚΑ:

(ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ — ΜΙΚΡΟ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ)

Η Περίδικα είναι ή μεγαλύτερη σε πληθυσμό Κοινότητα του νομού μας και ένα από τα ώραιότερα χωριά των Ήπειρωτικών άκτών.

Έχει δύο χιλιάδες ενεργό πληθυσμό (κάτοικοι που μένουν μόνιμα στην Περίδικα) και περισσότερους από χίλιους στην ζενητιά και την πρωτεύουσα.

Τον τελευταίο καιρό παρουσιάζει άλματώδη εξέλιξη και παρά τα άνυπαρκτά έργα τουριστικής ύποδομής συγκεντρώνει όλο και περισσότερους επισκέπτες παραθεριστές (ντόπιους και ξένους). Έν δέν ύστερεί σε φυσικές όμορφες από την γειτονική Πάργα δεν έχει γίνει τίποτε από κρατικής πλευράς για την τουριστική της αξιοποίηση. Μαγευτικές παραλίες όπως το Καραβοστάσι, ο Σοφάς, το Σκάλωμα, ή Άγία Παρασκευή κ.ά. μάς δίνουν το δικαίωμα να απαιτούμε καλύτερη μεταχείρηση από τον Ε.Ο.Τ.

Άλλά με ποιές προϋποθέσεις; Ο δρόμος που είχε προγραμματισθεί παραλιακά να ένώσει (Ηγ)τσα — Πάργα σταμάτησε άκριβώς στην Περίδικα και εδώ και τρία χρόνια έχει πέσει σε άδράνεια. Καμμία φροντίδα για να ολοκληρωθεί το έργο. Έδώ πιθανόν να υπάρχουν σκοπιμότητες. Άκόμη και ο κύριος δρόμος που ένώνει το χωριό με το Καρτέρι έχει τα μαύρα του χάλια. Δεν μιλάω για τον δρόμο της πλάς Άρίλλα που είναι χωματόδρομος και για

Στήν 4η Σελίδα

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΟΥ

ΔΡΑΜΕΣΗ — ΡΙΖΙΑΝΗ

Σε απόσταση 17 χιλιομέτρων από την Ήγ)τσα βρίσκεται η Δράμηση δεξιά του Έθνικού Δρόμου ΗΓ)ΤΣΑΣ - ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Αποτελεί μία Κοινότητα με το συνοικισμό του Αγίου Γεωργίου (Ριζιανής) που φημίζεται για τα δυο ωραία ξεχωρικά κέντρα του κ. ΚΑΤΣΗ και του κ. ΚΟΥΜΠΟΥΡΑ και για το χωνευτικό νερό.

Κατοικούν σήμερα στο χωριό 364 άτομα, όλα και στην άπογραφή του '71. Πιστεύουμε δε απόλυτα πως αν είχε προσεχθεί το χωριό από την πολιτεία θα είχε ακόμα περισσότερους.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ :

Η Δράμηση δεν έχει κανένα ιδρυμα γιατί λόγω της περιβόητης σύμπτωσης έγινε ΣΧΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ στη Ριζιανή και μεταφέρονται εκεί οι μαθητές διατρέχοντας καθημερινά σοβαρό κίνδυνο λόγω του παλιόδρομου Στή Ριζιανή λειτουργεί και νηπιαγωγείο.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ :

Το κοινοτικό συμβούλιο είναι 5μελές με πρόεδρο τον κ. ΧΡΗΣΤΟ ΠΕΤΣΗ. Γραμματέας ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΗΣ.

ΑΝΑΓΚΕΣ και ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ:

1ον) Το βασικότερο πρόβλημα για τους κατοίκους είναι η έλλειψη του δρόμου μήκους δύο χιλιομέτρων, από την διασταύρωση του ΕΘΝΙΚΟΥ μέχρι το χωριό. Πρέπει επιτέλους να ασφαλτοστρωθεί για να τελειώσει κάποτε το μαρτύριο των κατοίκων και να σταματήσει η μεγάλη σπατάλη του δημοσίου χρήματος με την απληλόληλη χαλι

κόστρωση.

2ον) Πρέπει να γίνει μετατροπή στο ΥΔΡΕΥΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ της Ριζιανής κατά τέτοιο τρόπο ώστε η ΥΔΡΕΥΣΗ να επιτευχθεί με ΦΥΣΙΚΗ ΡΟΗ, για λόγους οικονομίας, το αντλητικό μηχανήμα καταναλώνει αρκετό ρεύμα, με αποτέλεσμα να στοιχίζει το νεράκι του θεού 20 δρχ. το κυβικό και πλέον.

Το ίδιο πρόβλημα απασχολεί και πολλές άλλες κοινότητες, ιδιαιτέρως δε τις ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΙΕΣ 3ον) Ο συνοικισμός ΜΠΕΤΕΛΕΝΙ στον οποίο μένουν τρεις οικογένειες δεν έχει ΝΕΡΟ αν και είναι ο κατ'έξοχή κτηνοτροφικός συνοικισμός.

4ον) Υπάρχει ένα σπίτι χωρίς ηλεκτρικό φως γιατί χρειάζονται δυο κολόνες.

5ον) Οι έσωτερικοί δρόμοι που μιλούν την Τουρκοκρατία. Ούτε στη γειτονική Αλβανία την οποία κατηγορούν οι κ.κ. ΓΚΟΝΗΣ - ΓΩΓΟΣ, δεν υπάρχουν τέτοιοι δρόμοι.

6ον) Στο συνοικισμό της Ριζιανής χρειάζεται μία ομβροδεξαμενή και μία στο ΜΠΕΤΕΛΕΝΙ.

7ον) Αυτόματα τηλέφωνα δεν υπάρχουν εκτός από το κοινοτικό που δεν έχει ούτε μετρητή.

Μήπως μπορεί να μάς πει ο Ο.Τ.Ε. σε ποιά δεκαετία του αιώνα μας ή του επομένου θα εντάξουν την Κοινότητα ;

8ον) Το Νεκροταφείο της Ριζιανής χρειάζεται ισοπέδωση και περιφράξη.

9ον) Η κοίτη του Καλαμά στον ΚΑΤΩ ΚΑΜΠΟ πρέπει να μετατοπιστεί προς τα δεξιά γιατί καταστρέφονται συνεχώς τα χωράφια.

ΠΕΡΔΙΚΑ :

Απ' την πρώτη Σελίδα

να πάς στο μπάνιο φλομώνεις στη σκόνη και το χειμώνα μόνο μπουλντόζες και τραχτέρ τόν διαβαίνουν.

Άλλο μεγάλο πρόβλημα που έχει καθηλώσει τους Περδικιώτες είναι η ύδρευση. Πιστεύεται ότι τελικά οι πιστώσεις που εξαγγέθηκαν για το έσωτερικό έργο υδρεύσεως δε θα αρχίσουν να τεμαχίζονται και να άπλοποιούνται.

Ο μεγάλος βραχνάς του τηλεφώνου αρχίζει να βρσκει τη θεραπεία του αφού ήδη γίνονται εργασίες για δημιουργία μικροαστικού κέντρου.

Εκείνο που μάς φέρνει πολύ πίσω είναι και ο τομέας της Εκπαίδευσης. Στον τομέα της στοιχειώδους διατηρείται το Δημ. Σχολείο (6θέσιο) αλλά παρά τον μικρό αριθμό κάθε τάξης (15 - 20 μαθητές) δεν παρατηρείται καμιά βελτίωση τα τελευταία χρόνια. Στο χώρο της Μέσης Εκπαίδευσης και παρά τα εξαγγελόμενα μέτρα για 9 έτη υποχρεωτική εκπαίδευση, δεν έχουμε Γυμνάσιο ούτε καν μία Τεχνική Σχολή. Με το δικό τους οι νέοι λοιπόν να παίζουν το δρόμο της ξενιτιάς ή της Αθήνας.

Στο χωριό μας ο κόσμος ζει αποκλειστικά από το λάδι. Η Περδικά βγάζει τα 3/4 του λαδιού της Θεσπρωτίας κι όμως η Πολιτεία δε φαίνεται να πολυνοιάζεται για αυτό. Εφτάξε τις δεξαμενές συγκέντρωσης στην Ήγουμενίτσα αντί να τις φτιάξει στην Περδικά. Το σύγχρονο έλαιολατρείο του Συνεταιρισμού μονίμως σμπαρτάρειται.

Αυτή τη στιγμή 5 - 6 ιδιωτικά έλαιουργικά εργοστάσια καλύπτουν το χώρο αυτό. Λένε ότι ο σημερινός Δ)ντής Γεωργίας είναι «άντισυνεταιριστής» γιατί δεν δίνει το οικόπεδο στον Συνεταιρισμό σε χαμηλή τιμή για να προχωρήσουν στην κατασκευή.

Μήπως όμως στην όλη υπόθεση κρύβονται άλλα συμφέροντα; Μετά η Ένωση Γεωργ. Συνεταιρισμών στην Ήγ)τσα τη κάνει; Δεν μπορεί να βοηθήσει;

Είναι άπειρα τα προβλήματα της Περδικας και ίσως θα κουράζαμε τον αναγνώστη αλλά και τον κάθε αρμόδιο για αυτό περιορίζομαι μόνο σε αυτά με την ελπίδα να με ακούσουν αυτοί που διευθύνουν τις τύχες μας.

Κ. Γ.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Απ' την 1η Σελίδα

Κός ίσως Νομός στην Ελλάδα και στον κόσμο ολόκληρο, που δε διαθέτουμε ούτε ένα Μουσείο σε αυτή την ευαίσθητη και νευραλγική περιοχή, σε αυτή την εσχατιά της ελληνικής γης, που της αμφισβητείται από εχθρούς κι άσπονδους φίλους η ελληνικότητα κι ως εκ τούτου η ελληνικότητα κι ως εκ τούτου η ελληνικότητα κι ως εκ τούτου η ελληνικότητα.

Από την Α' τάξη του Γυμνασίου τα ελληνόπουλα μαθαίνουν για τον Όμηρο, Όδυσσέα που επισκέφτηκε το Νεκρομαντείο της Θεσπρωτίας, για να ανακαλέσει την ψυχή του μάντη Τειρεσία και της μητέρας του Αντίκλειας.

Κι όταν μεγαλώνουν κάπως και πάνουν στα χέρια τους το μεγάλο Θουκυδίδη, διαβάζουν για την περίφημη ναυμαχία των Συβότων και τα πολλά της ναυαγία που τα κρύβει με στοργή επί αιώνες η Θεσπρωτική θάλασσα και γη, μα και με αντανάκλαση τα τελευταία χρόνια, καθώς άσυνειδητοι αρχαιοκάπηλοι, ψαρωντοφυεκάδες δόνησαν καθημερινώς τα σκυλεύουν και μοσχοπουλούν τα κλοπιμαία σε αισχροκερδείς κλεπταποδόχους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Κι ύστερα, αν είναι κάπως φιλομαθή και φιλόστοργα τα παιδιά, αν βρουν ευκαιρία από τις πολλές τους ασχολίες κι οι μεγάλοι, διαβάζουν για τις πολυάριθμες πόλεις, που άκμασαν από την κλασική εποχή μέχρι το 167 π.Χ. που ο Ρωμαίος Αίμιλος Παύλος κυριολεκτικά τις ανέσκαψε και συναπέκτισε άμυθητους θησαυρούς στην Ρώμη.

Έτσι τα παιδιά μαθαίνουν για μία θεσπρωτική πόλη Έφυρα ή Κίχυρο, που ο Θουκυδίδης προσδιορίζει τη θέση της κοντά στο Χειμέριο ακρωτήριο συμφωνώντας και με τον ιστοριογράφο Στράβωνα, για μία Εύροια και μία φωτική, άκμαζουσες πόλεις κοντά στην σημερινή Παραμυθιά, και στον προελληνικό οικισμό Έλλα ή Σέλλα, από τον οποίο εικάζεται και γλωσσολογικώς αποδεικνύεται ότι πήραν το όνομα οι Έλληνες, οι Δαναοί, οι Άχαιοι και Άργεοι, όπως τους ονόμαζε ο Όμηρος, γιατί η μικρή Έλλα δεν είχε επιβάλλει ακόμα την ονομασία της σε όλο το μετέπειτα Έλληνικό έθνος. Για μία Κεστρίνη, μία Φυλάκη, μία Φανωτή και μία Τιτάνη, που καταπλήσσει τον επισκέπτη με τη μεγάλη έκταση και τα κρηγολα μεγαλωστά, όπως θα έγραφε κι ο άθαντος ποιητής, έρεϊπά της. Για μία Πανδοσία, μία Έλάτεια ή Έλάτρια και μία Βατία, που τις αναφέρει ο γεωγράφος Στράβωνας και ο ρήτορας Δημοσθένης στο λόγο του «περί Αλοννήσου».

Κι όταν τα παιδιά μας γίνουν πολυμαθή, θα μάθουν για πολλές άλλες πόλεις που κρύβουν θησαυρούς μέσα και που βρίσκονται στην ίδια περιοχή, για την οποία δε θεωρείται απαραίτητο το Μουσείο. Να μιλήσουμε και για την Βυζαντινή εποχή, που άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη της με τις πολλές εκκλησίες, που άνηγαν κυρίως ή πίστη των Κομνηνών αυτοκρατόρων σαν για εύχαρη στήριξη στο Θεό για τις μεγάλες ωδεις νίκης τους κατά των Νορμανδών, εχθρών που ήρθαν από τη Δύση ;

Συνέχεια στο επόμενο

ΛΙΑΣ

Απ' την 1η σελίδα

2ον) Είναι απαραίτητη η διάνοξη δυο έσωτερικών δρόμων τουλάχιστον.

Μία από το κέντρο του χωριού προς το φυλάκιο, και η άλλη από την θέση ΠΑΡΑΓΙΑΝΝΗ προς το ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ.

Είναι πάρα πολύ δύσκολο να μεταφερθούν οι νεκροί στην πλάτη.

3ον) Ο έπαρχιακός δρόμος από την ΚΑΜΙΤΣΑΝΗ μέχρι τον ΛΙΑ δεν είναι σε καλή κατάσταση. Χρόνια τώρα απορροφούνται τα τεράστια πιστώσεις σε αυτόν τον δρόμο και δρόμος δεν υπάρχει. Πρέπει κάποτε να σταματήσει αυτή η σπατάλη των ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ, με την ασφαλτόστρωση του δρόμου.

4ον) Αυτόματα τηλέφωνα δεν υπάρχουν στο χωριό εκτός από το ΚΕΝΤΡΙΚΟ που φυσιολογικά δεν μπορεί να εξυπηρετήσει όλο το 24ωρο.

5ον) ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ δεν υπάρχει αν και υπάρχει έδρα αγροτικού ιατρού. Το ιατρείο είναι κλειστό από τις 23 Μάη αν και εξυπηρετεί ακόμα τις Κοινότητες ΒΑΒΟΥΡΙ και ΤΣΑΜΑΝΤΑ.

Πρόσφατα πέθανε στο Βαβούρι ένας στρατιώτης άβοηθητος επειδή δεν υπήρχε γιατρός. Νομίζουμε ότι πρέπει να διοριστεί ΑΜΕΣΩΣ γιατρός. Τα χωριά της ΜΟΥΡΓΚΑΝΑΣ απέχουν πο

πο συμφωνώντας και με τον ιστοριογράφο Στράβωνα, για μία Εύροια και μία φωτική, άκμαζουσες πόλεις κοντά στην σημερινή Παραμυθιά, και στον προελληνικό οικισμό Έλλα ή Σέλλα, από τον οποίο εικάζεται και γλωσσολογικώς αποδεικνύεται ότι πήραν το όνομα οι Έλληνες, οι Δαναοί, οι Άχαιοι και Άργεοι, όπως τους ονόμαζε ο Όμηρος, γιατί η μικρή Έλλα δεν είχε επιβάλλει ακόμα την ονομασία της σε όλο το μετέπειτα Έλληνικό έθνος. Για μία Κεστρίνη, μία Φυλάκη, μία Φανωτή και μία Τιτάνη, που καταπλήσσει τον επισκέπτη με τη μεγάλη έκταση και τα κρηγολα μεγαλωστά, όπως θα έγραφε κι ο άθαντος ποιητής, έρεϊπά της. Για μία Πανδοσία, μία Έλάτεια ή Έλάτρια και μία Βατία, που τις αναφέρει ο γεωγράφος Στράβωνας και ο ρήτορας Δημοσθένης στο λόγο του «περί Αλοννήσου».

Κι όταν τα παιδιά μας γίνουν πολυμαθή, θα μάθουν για πολλές άλλες πόλεις που κρύβουν θησαυρούς μέσα και που βρίσκονται στην ίδια περιοχή, για την οποία δε θεωρείται απαραίτητο το Μουσείο. Να μιλήσουμε και για την Βυζαντινή εποχή, που άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη της με τις πολλές εκκλησίες, που άνηγαν κυρίως ή πίστη των Κομνηνών αυτοκρατόρων σαν για εύχαρη στήριξη στο Θεό για τις μεγάλες ωδεις νίκης τους κατά των Νορμανδών, εχθρών που ήρθαν από τη Δύση ;

Συνέχεια στο επόμενο

Απ' τους Φιλιάτες και την Ήγ)τσα. 6ον) Στο βουνό της Μουγκάνας και στην τοποθεσία «ΑΜΜΟΣ» υπήρχε μία ομβροδεξαμενή για το πότισμα των ζώων αλλά καταστράφηκε. Πρέπει όμως να επισκευαστεί γιατί διψούν τα αϊγοπρόβατα. 7ον) Για τον ΣΕΝΩΝΑ του χωριού έχει εγκριθεί πίστωση 500.000 δρχ. από το Υπουργείο Έσωτερικών. Πιστεύουμε πως αν γίνει η αρχή, θα τελειώσει κι αυτό το ΑΞΙΟΛΟΓΟ ΕΡΓΟ με την συμπάρτηση των ΟΜΟΓΕΝΩΝ της Αμερικής και της Αδελφότητας στην Αθήνα.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΛΙΩΤΩΝ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Η αδελφότητα των ξενιτεμένων Λιωτών εδρεύει στην Αθήνα και ιδρύθηκε το 1932. Σήμερα προεδρεύεται από τον κ. ΑΝΤΩΝΗ ΒΕΝΕΤΗ. Γραμματέας της ο σκεπτικιστής άριστος εκπαιδευτικός ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΗΣ. Η πρόσφατη άριστη οργάνωση της, πιστεύουμε πως θα την οδηγήσει στην ευεργετική της δράση. Τους το ευχόμαστε.

Θά 'ταν παραινέση για μας αν δεν τονίζαμε πως ο Λίας είναι η ιδιαίτερη πατρίδα του κ. ΒΑΣΙΛΗ ΣΤΡΑΤΗ προέταμνου της εποπτείας έμπορου που πρόσφερε πολλές υπηρεσίες στο χωριό του.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ «ΜΙΣΟΥΣ» ΣΤΟΝ ΤΣΑΜΑΝΤΑ

Με συγκίνηση γιορτάστηκε και φέτος το μνημόσυνο για τους πεσόντες στο Τσαμάντα κατά το 1947 - 1948 από τους ξενοκίνητους κομμουνιστές. (ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ 22-9-80).

Η λαμπρή... αυτή τελετή έγινε υπό την αιγίδα του ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, υπαλλήλου και έφεδρου Ταγματάρχη, του ΚΩΣΤΑ ΜΠΙΔΕΡΗ δασκάλου και του Νομάρχη Θεσπρωτίας ως εκπροσώπου της Πολιτείας και συνέλεξε έκλεκτο κόσμο της ΑΚΡΑΣ ΔΕΞΙΑΣ — ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ και όρισμένους άφελείς ψευδοημοκράτες.

Και αν γινόταν η δεξίωση στο τόπο του μνημόσυνου θα 'χαν μαζευτεί όλα τα γύρω χωριά.

Παραλείπομε βέβαια τους ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ — ΝΟΜΑΡΧΕΣ — ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ και ΛΟΙΠΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ. Θα κάναμε μία ΕΥΓΕΙΗ ΠΡΟΤΑΣΗ :

Ο κ. Διαμάντης να ασχοληθεί όσο πιο πολύ μπορεί με τα κοινά προβλήματα του τόπου μας σαν Προϊστάμενος του Νομαρχιακού Ταμείου, ο κ. ΜΠΙΔΕΡΗΣ να ασχοληθεί με τα ΣΧΟΛΙΚΑ ΔΙΑ και ο κ. Νομάρχης να αφήσει αυτές τις γιορτές και να προσφέρει τις ικανότητές του στην Ύψηρεσία του Θεσπρωτικού Λαού.

Και για να αποδεχθούν την πρότασή μας τους παραθέτουμε παρακάτω λίγα λόγια από την ομιλία του τ. Πρωθυπουργού και άρχηγου της ΔΕΞΙΑΣ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατά την πρόσφατη τελετή των αποκαλυπτηρίων στην Αταλάντη προς τιμή των έκτελεσθέντων από τα στρατεύματα ΚΑΤΟΧΗΣ.

... «Τα τελευταία χρόνια έθεωρησα καθήκον μου να διακηρύξω την ανάγκη, να τιμηθεί και να αναγνωρισθεί η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ της περιόδου εκείνης ως ΚΑΘΟΛΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ, σε ΟΠΟΙΟΔΕΠΟΤΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ και αν ανήκαν και οποιεσδήποτε ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ και αν επρέβουσαν ΟΣΟΙ άγωνίστηκαν ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΤΩΝ και κυρίως όσοι στον άγώνα αυτό ΘΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ.

Μπροστά στο θάνατο που αντιμετώπισαν, δεν έχομε το ΔΙΚΑΙΩΜΑ να κάνουμε ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ, τιμώντας μόνο εκείνους που συμφωνούσαν με τις ΙΔΕΕΣ ΜΑΣ και παραμερίζοντας εκείνους, που τους ενέπνευσε στον άγώνα και τους οδήγησε στην θυσία μια ΑΛΛΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ. Και ο παλαιόμαχος πολιτικός κατέληξε :

«Πιστεύω ότι και όσοι επέζησαν πρέπει να τιμηθούν, άσχετα από το διάστημα του δράματος εκείνου συγκρούσθηκαν και με ταξί τους. Άλλά τουλάχιστον για τους νεκρούς, για όσους έπεσαν χτυπούμενοι από τα ΒΟΛΙΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ, δεν επιτρέπεται να γίνεται η ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ».

Γιατί λοιπόν να γίνεται τέτοια διάκριση ;

Γιατί να αναμοχλεύομε τα ΜΙΣΗ και ΠΑΘΗ του ΕΜΦΥΛΙΟΥ ;

Για μάς η κατάσταση αυτή είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ αλλά και ΑΣΥΜΦΟΡΗ για το ΕΘΝΟΣ ΜΑΣ !

Παρακάτω σας παραθέτομε τις θ έσεις της έφημερίδας «Έξορμηση»

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ Ε.Α.Μ.

Η δεξιά παραμένει πεισματική άμετακίνητη ως την τελευταία στιγμή της κυριαρχίας της, που πλησιάζει με μαθηματική ακρίβεια, στην άγνόηση των ωραιότερων σελίδων της ιστορίας των αγώνων του λαού μας για εθνική ανεξαρτησία και κοινωνική δικαιοσύνη. Τοποθετεί έτσι τον έαυτό της από μόνη της στην αντίπερα όχθη του στρατόπεδου, όπου συσπειρώθηκε στα μούρα χρόνια της ξένης κατοχής, ότι καλύτερο και γενναϊότερο είχε να δώσει ο λαός μας. Και ήταν αυτό η μεγάλη ένεργεσία του Ε.Α.Μ., που γιορτάζουμε σήμερα τα 39 χρόνια από την ίδρυσή του. Η Εθνική Αντίσταση, που κύριος κορμός της υπήρξε το ΕΑΜ, ήταν ο ένορκος της απόφασης εκατομμυρίων Έλλήνων να μην υποκύψουν στις σιδερόφρακτες στρατιές του φασισμού ναζισμού και στα ελάχιστα αποβράσματα των ντόπιων συνεργατών τους. Δεν χρειάζεται να απαριθμήσουμε και φέτος για άλλη μία φορά τις εκατόμβες των ήρωικών νεκρών του εθνικοαπελευθερωτικού άγώνα, ούτε τη μεγάλη προσφορά του ΕΑΜ στον αντιφασιστικό πόλεμο με τη ματαίωση της πολιτικής επιστράτευσης, με τις μεγάλες φθορές στην πολεμική μηχανή του Άξονα και την αναγκαστική καθήλωση 10 - 12 μεραρχιών του στα ελληνικά έδαφη, και πάνω από όλα με τη διατήρηση σε ψηλό βαθμό του ήθους και του εθνικού φρονήματος του λαού μας. Το ΕΑΜ υπήρξε ο έμπιστος της Εθνικής. Και πληρώθηκε για αυτό πικρά και σκληρά από τους εθνοκάπηλους και τους ραγιάδες, αυτούς που είναι μαθημένοι κύπου «να ανήκουμε» και μόνο στην Ελλάδα να μην ανήκουμε. Σήμερα τέσσερις σχεδόν, δεκαετίες από τότε παρά τις κρίσιμες ώρες που διέρχεται η χώρα, η ελληνική δεξιά εξακολουθεί να συμπεριφέρεται σαν νικητής του εμφύλιου πολέμου που ακολούθησε την απελευθέρωση κάτω από τις γνωστές συνθήκες. Καταφρονεί την Εθνική Αντίσταση και ανταρτίζει τους προδότες και συνεργάτες του εχθρού. Όμως την ημίση του λαού δεν θα μπορέσει ποτέ να τη σκοτώσει. Στις σελίδες της νεότερης ιστορίας του τόπου μας υπάρχει κάποιος άνοιχτος λογαριασμός, που θα κλείσει μόνον όταν η ανερχόμενη δύναμη της Άλλαγής δώσει από τη θέση της διακυβέρνησης της χώρας την τιμή που της ταιριάζει στην Εθνική Αντίσταση.